

PRZYPYTANIE (2) *sb n*

a jasne; teksty nie oznaczają é.

sg [*N* przypytani(e).] \diamond *I* przypytani(e)m (2), [przypytanim].

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVII w. s.v. przypytać się.

Zada(wa)nie komuś pytań (2) :

Wyrażenie przyimkowe: »za przypytaniem [czyim]« (2): zaprzipitaniem pana łoltisa grzegorza lięgy tich tho pomienionych braczi [...] ony miely zupełna zapłate oth pominiony Katarziny ZapKościér 1587/73; A gdi Zaprzipitanyem pana łoltisá Lięgi Cristofa tępskiego y malzonky jego [...] pan Cristow tępskj powiedział [...] ysz ją y malzonka moya [...] mamy zupełna zapłate [...] z maietności liczimina ZapKościér 1587/73v; [ZapWpolActCon 1531 122/147].

[Przen [czego]: Kthorey [wodzie za dni Noego] thełz y dziś podobien będąc chrzełt/ nas tákiefz zbawiá/ nie flożenie plugáwości cíelełnych: ále łumnienia dobrego przypytánie przed Bogiem [conscientiae bonae interrogatio in Deum]/ przez zmártwychwłtanie Iełufá Chryłtułá Leop 1.Petr 3/21 (Linde s.v. przypytać się).]

Cf PRZYPYTAĆ

DDJ